

ЛЕКЦИИ
НА
МЛАДЕЖКИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
ОТЪ УЧИТЕЛЯ

1924 — 1925 г. СОФИЯ — IV ГОДИНА

III ТОМЪ.

18, 19 и 20.

Издание на просветния комитетъ
СОФИЯ — 1928 Г.

ЛЕКЦИИ

на

МЛАДЕЖКИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ

ОТЪ УЧИТЕЛЯ.

1924 — 1925 г. СОФИЯ — IV ГОДИНА.

III томъ.

18, 19 и 20.

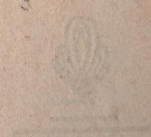
Издание на просвѣтния комитетъ.

София — 1928

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

18, 19, 20

UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
1958

18. ЛЕКЦИЯ.

Високитѣ мѣста и чистиятъ въздухъ.

„Любовьта ражда доброто!“

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

Прочете се резюме отъ темитѣ: „Разлика между фантазия и въображение.“

Прочегоха се работитѣ върху темата: „Първото растение на земята“.

За слѣдния пжтъ ще пишете върху темата №16: „Кой е най-мекиятъ и най-коравиятъ удъ у човѣка?“

Ще ви запитамъ: защо нѣкои отъ растенията сж малки, а други голѣми? Какво е вашето мнѣние по този въпросъ? (— Това зависи отъ условията, при които растението се развива. Има единъ природенъ законъ, споредъ който, при лошитѣ условия външнитѣ форми се смаляватъ, а при добритѣ условия се увеличаватъ). Какъ мислите вие, плоднитѣ дървета прѣдшествуватъ ли трѣвитѣ въ своето проявление, или трѣвитѣ ги прѣдшествуватъ? (— Плоднитѣ дървета прѣдшествуватъ трѣви-

тѣ). Имало ли е плодни дървета прѣзъ ледения периодъ? (— Споредъ съврѣмнената наука прѣзъ този периодъ не е имало плодни дървета).

Ще ви задамъ нѣколко въпроси. Каква е била първоначално формата на заека? Каква форма е ималъ той, като днешната, или друга нѣкаква? Има ли нѣкакво подобие между мишката и свинята? (— Тѣ ядатъ всичко, каквото намѣрятъ). Въ устройството си иматъ ли нѣщо подобно? (— Мишките сж гризачи). Между мишките и зайците има ли подобие? (— Тѣ сж гризачи. Освѣнъ това и мишките, и зайците сж страхливи). Защо прѣдните жби у гризачите растатъ толкова много? При какви условия и кога се явилъ у тѣхъ навикътъ да гризатъ? Кога се явило у нѣкои отъ брѣмбарите съзнанието да снасятъ яйцата си въ корите на дърветата? Какъ бихте си обяснили способността на клѣтките у птиците да създаватъ кожата, да създаватъ перцата си, и при това тѣй хубаво да ги боядисватъ, като че нѣкой художникъ е работилъ върху тѣхъ? Дали самите клѣтки правятъ това? Обърнете внимание и на пеперудите! Тѣ живѣятъ ли повече отъ едно лѣто? — Не. Въпрѣки това, вижте, какво богатство отъ краски има върху тѣхните крилца! Какво иска да ни каже природата съ това? Туй е една луксозна дрешка, която струва нѣколко милиона лева, а при това трае само едно лѣто. Какво голѣмо изкуство е това нѣщо! Както виждате, голѣми художници сж пеперудите! Има ли нѣкакъвъ замисълъ въ тѣхното ху-

катеориѣ

наѣтѣ атавусъ

дожество? (— Нѣкои отъ краскитѣ имъ се прѣдаватъ отъ самата срѣда, въ която се движатъ, за да се прѣдпазятъ отъ враговетѣ си. Краскитѣ имитиратъ цвѣта на околната срѣда, въ която се движатъ). Питамъ: ами цвѣтията, които иматъ краски, кого имитиратъ? Нали и тѣ иматъ врагове? (— Напротивъ, у цвѣтията има желание да изпжнатъ всрѣдъ околната срѣда, въ която се намиратъ, за да бждатъ забѣлѣзани отъ насѣкомитѣ). Слѣдили ли сте, кои пеперуди повече сж изложени на опасностъ: тия, на които крилцата сж пѣстро боядисани, или тия, които нѣматъ никакви краски? Помислете малко върху този въпросъ, и ако не можете да си отговорите, запитайте нѣкой естественикъ, какво той би ви казалъ. Естественицитѣ още не сж разрѣшили въпроса, кой даде тия краски у пеперудитѣ, и какъ, изобщо, се създаватъ.

Казвамъ: вие виждате сега, колко въпроси има неразрѣшени. Ако съврѣменнитѣ естственици биха разрѣшили тия въпрси, тѣ биха хвърлили голѣма свѣтлина върху историята на органическото царство. Забѣлѣзано е по извѣстни признаци, че пеперудитѣ иматъ съзнание за своитѣ красиви дрехи, както и за прашеца, който се намира по крилцата имъ. Когато вали дъждъ, или когато дойде буря, тѣ грижливо се скриватъ нѣкждѣ, да запазятъ праха по крилцата си. Какъ се е създадалъ този прахъ по крилцата на пеперудитѣ, това съврѣменната наука не знае. Това показва, че пеперудитѣ сж знаели галванопластиката прѣди

хората. Това не е просто натрупване на прашецъ-Голѣмо изкуство е да се наслои тази финна материя върху крилцата имъ! Какъ мислите, сами пеперудитѣ ли правятъ това нѣщо? (— Пъстритѣ, красивитѣ пеперуди повече се пазятъ, затова и по-мжчно се ловятъ отъ обикновенитѣ). Така е, красивитѣ пеперуди сж по-интелигентни. Единъ английски писателъ, естественикъ, слѣдъ като правилъ много научни наблюдения върху растенията и животнитѣ, най-послѣ дохожда до заключението, че навѣрно нѣкои висши сжщества взиматъ участие въ украсяването и напрашването крилцата на пеперудитѣ. Той признава намѣсата на висши сжщества въ тази работа, но не може да си отговори, какъвъ интересъ иматъ тѣ отъ това.

Правили ли сте наблюдения на нектитѣ си, да си отговорите, какво значение иматъ бѣлитѣ полукржгове, които се явяватъ по тѣхъ? Нѣкои хора иматъ такива полукржгове само на единъ отъ прѣститѣ си, други — на два, а нѣкои — на всичкитѣ прѣсти. Случайность ли сж тия бѣли полукржгове, или означаватъ нѣщо? — Въ природата нѣма случайности. Хората, които иматъ тия полукржгове на всичкитѣ си прѣсти, се отличаватъ съ добро кръвообръщение. Тия хора, които нѣматъ полукржговетѣ, се отличаватъ съ слабо кръвообръщение. Има изключения и отъ това явление, но тѣ сж малко. Вие може да направите опитъ, да провѣрите, дали това е вѣрно или не. Тия хора, у които дихателната система и кръвообръщението е

Здрав.

слабо, да работят върху засилването на кръвообръщението си и слѣдятъ, явяватъ ли се тия полукръжгове. Ако съ усиление на кръвообръщението имъ, тия полукръжгове се появятъ, значи, това е фактъ, а не само едно съвпадение. Не се ли усилюва кръвообръщението, не се ли явяватъ тия бѣли полукръжгове, съ това се потвърждава и факта, че тѣ иматъ връзка съ дишането и кръвообръщението.

Правете и друго наблюдение: слѣдете, каква е широчината на нектитѣ. Широчината на нектитѣ съотвѣтствува на волята у човѣка. Хора, у които нектитѣ сж широки, иматъ силна, издържлива воля; тия хора пѣкъ, на които нектитѣ сж тѣсни, иматъ слаба воля. Знаете ли, какви тънки наблюдения трѣбва да правите, ако ви се даде да работите научно върху тезата: отношение между нектитѣ на човѣка и неговата воля. Всѣки отъ васъ може да прави тия наблюдения.

Сжщо така има връзка между широчината на носа и дихателната система у човѣка. Колкото е по-добрѣ развита дихателната система и кръвообръщението у нѣкой човѣкъ, толкова и ноздритѣ у него сж по-здрави; носътъ и ноздритѣ иматъ задоволителна широчина. Колкото е по-слабо развита дихателната система у нѣкой човѣкъ, той е по-сприхавъ, по-нервенъ, вслѣдствие на което носътъ и ноздритѣ му сж по-тѣсни. Това се обяснява по слѣдния начинъ: когато дробоветѣ сж добрѣ развити, човѣкъ поема повече въздухъ, който, като минава прѣзъ носа, постепенно го разширя-

ва. Когато дробоветъ сж слаби, човѣкъ поема по-малко въздухъ, вслѣдствие на което носътъ остава по-тъсенъ. Забѣлѣзвате ли, че носътъ ви постепенно изтънява, започнете да дишате дълбоко и пълно. У здравия човѣкъ широчината на носа при ноздритѣ трѣбва да бжде 3 см.. Мине ли носътъ тази мѣрка, това е лошъ признакъ. Намали ли се широчината на носа по-малко отъ 3 см., и това е лошъ признакъ.

Отъ значение за васъ сж наблюденията и върху врата. Вратътъ трѣбва да има нормална широчина 30 см., при височина на човѣка 165 см. .. Намали ли се тази широчина на врата, това е лошъ признакъ. У туберкулознитѣ хора вратътъ е подъ тази норма. Увеличи ли се у нѣкой човѣкъ широчината на врата до 40 см., при сжщата височина, 165 см.ръстъ, и това е лошъ признакъ. Такъвъ човѣкъ е осжденъ най-много слѣдъ двѣ години да умре отъ апоплексия. Вратътъ му трѣбва да спадне поне съ петъ сантиметра, до 35 см.. Дойде ли до тази мѣрка, той ще може да се излѣкува. Съврѣмнената медицина обръща внимание и върху дължината на врата. Кжсиятъ и дебелъ вратъ показва заглѣстяване у човѣка и условия за апоплексия. Както виждате, между всички величини въ организацията на човѣка има извѣстни пропорции, извѣстни математически съотношения, които трѣбва да се спазватъ, за да бжде човѣкъ здравъ.

Младитѣ хора заболѣватъ по-често отъ възрастнитѣ. Най-много заболѣвания се явяватъ въ

дихателната система. Затова, хора съ слаби гърди трѣбва да живѣятъ на високи мѣста, надъ 2000 м. височина, дѣто въздухътъ е чистъ и лекъ. При тѣзи условия става силна реакция въ организма имъ. Тамъ електрическитѣ течения сж по-силни, отколкото въ низкитѣ мѣста; тѣ раздвигватъ кръвта на организма. Всички слабогрѣдни сж мързеливи хора. У тѣхъ се натрупватъ отрицателни мисли, които дѣйствуватъ убийствено върху психиката имъ, Тѣ знаятъ, че малко ще живѣятъ, че сж болни, но никога не признаватъ това. Ако вие уплашите единъ туберкулозенъ, че слѣдъ мѣсець ще умре, въ него веднага се събужда силно желание за животъ, той се стресва, започва да реагира срѣщу болестта и трѣгва къмъ подобрене. Туберкулознитѣ обикновено сж страхливи хора, затова, ако ги уплашите, че ще умратъ, тѣ започватъ да се борятъ съ болестта и оздравяватъ.

Онѣзи хора, у които дихателната система е слабо развита, за засилването ѝ могатъ да употребятъ слѣдния методъ: слабо разтриване костта задъ ушитѣ, за да се усили живота. Това мѣсто е свързано съ издържливостта на организма. Тамъ има единъ центъръ, нареченъ любовъ къмъ живота. Когато у нѣкой туберкулозенъ се събуди любовъ къмъ живота, той става издържливъ, устойчивъ къмъ външнитѣ условия. Туберкулозниятъ човѣкъ трѣбва да живѣе на високи мѣста и да се излага на слънчева свѣтлина. Ако е студено тамъ, той трѣбва да бжде добръ облѣченъ, кра-

ката добръ затоплени, а главата може да бжде открита, тя повече издържа студа, защото е акумулаторъ на електрическа енергия.

Ще ви изнеса едно положение, отъ което трѣбва да се пазите. Прѣдставете си два организма, А и В, които седятъ единъ до другъ. Организмътъ А съдържа много киселини въ тѣлото си: въ чувствата си въ родно състояние, а въ мислитѣ си въ въздухообразно състояние. Този организмъ е привикналъ къмъ киселинитѣ, които сж въ него, затова не чувствува тѣхното врѣдно влияние, но неговитѣ киселини се отразяватъ врѣдно върху организма В. Нѣма да се мине много врѣме, и този човѣкъ В ще умре. Зашо? — Той е по-слабъ и не може да издържи на разрушителното дѣйствие на киселинитѣ. Окултната наука нарича това лошо влияние „вампиризъмъ“ — изтегляне на магнетичнитѣ сокове отъ организма. За да се прѣдпази човѣкъ отъ тия лоши влияния, окултната наука прѣпоръчва на слабитѣ хора да носятъ скжпоцѣнни камъни. Тѣ могатъ да трансформиратъ лошото влияние на киселинитѣ. Както войницитѣ въ врѣме на война се запазватъ отъ задушливитѣ газове чрѣзъ особени шапки, така и скжпоцѣннитѣ камъни запазватъ човѣка отъ врѣдното влияние на киселинитѣ. Обаче, всички скжпоцѣнни камъни не притежаватъ тази сила. Разумниятъ човѣкъ знае, какъвъ камъкъ трѣбва да употреби за себе си. Всѣки скжпоцѣненъ камъкъ е емблемъ на нѣкаква сила въ природата. Единъ скжпоцѣненъ ка-

мъкъ може да ви дѣйствиува благотворно само тогава, когато между васъ и него има извѣстна симпатия.

Тия два организми, А и В, прѣдставляватъ два принципа: първиятъ принципъ А е нареченъ мъжки, или принципъ на разрушение, а вториятъ В — женски принципъ, или мекъ принципъ. Понѣкога и мекиятъ принципъ може да се приспособи къмъ влиянието на киселинитѣ, като се научи да трансформира тѣхното врѣдно дѣйствие. Заболѣванията, които ставатъ днесъ съ хората, се дължатъ на съвсѣмъ други причини, а не на тѣзи, които съврѣменнитѣ лѣкари обясняватъ. Напримѣръ, виждашъ днесъ нѣкой младъ, здравъ човѣкъ, но утрѣ чувашъ, че умрѣлъ внезапно. Окултната наука обяснява тази моментална смъртъ съ това, че този човѣкъ е попадналъ подъ влиянието на извѣстни природни течения. Човѣкъ трѣбва да бжде внимателенъ, когато попадне въ тия течения. Той трѣбва да употреби разумната си воля, за да може да имъ противодѣйствува. Въ природата сѣществуватъ не само тия течения, които отнематъ живота на човѣка, но и такива, които завличатъ хората и ги отнасятъ нѣйдѣ далечъ изъ пространството.

Човѣкъ трѣбва да се пази и отъ двойницитѣ на нѣкои умрѣли, които сж като паразити. Тѣ сж като медузитѣ въ морето — хванатъ ли нѣщо, изсмукватъ го и тогава го оставятъ. Когато усѣтите около васъ една гжста материя, която ви обвиня

и смучи, това сж, именно, тия двойници. Виетръб-
 бва да имъ противодѣйствувате, да се освобожда-
 вате отъ тѣхъ. За да избѣгвате тия влияния, пър-
 вото необходимо условие е чистота. Азъ не гово-
 ря за обикновената чистота, която въ хигиенично
 отношение е мѣрка противъ болеститѣ, но говоря
 за духовната чистота, която е необходима за здра-
 вето. Всѣки човѣкъ, който иска да бжде здравъ,
 непрѣменно трѣбва да води чистъ животъ. Чисто-
 тата е необходима и за човѣшкия умъ.

Често окултнитѣ ученици, въ своитѣ разбира-
 ния, се намиратъ прѣдъ опасностъ, въ която свѣт-
 скитѣ хора не изпадатъ. Тѣ, въ нѣкои случаи на жи-
 вота не дѣйствуватъ, но казватъ: Богъ ще ни пази,
 природата ще ни пази, такава е волята Божия, има
 Божий Промисълъ и т. н. Свѣтскиятъ човѣкъ не
 вѣрва въ това, затуй, каквото му се случивъ жи-
 вота, самъ дѣйствува. Трѣбва да знаете, че Божи-
 ятъ Промисълъ е основанъ на разумни Божи
 закони, и затова, ние можемъ да бждемъ покров-
 ителствуванни отъ този Промисълъ само тогава,
 когато спазваме Божиитѣ закони. Не ги ли спазва-
 ме, ние сме изложени на вжтрѣшни опасности.
 Каквото и да правите, всичко трѣбва да става въ
 границитѣ на разумнитѣ природни закони.
 Тогава, каквито страдания и да ви дойдатъ, тѣ ще
 бждатъ за ваша полза. Трѣбва да знаете, обаче,
 че смъртъ нѣма да ви се причини никога, защото
 тя нищо не допринася на човѣка, а само спира
 развитието му. Доиде ли смъртъта, човѣкъ изгуб-

ва условията за животъ. Слѣдъ това, трѣбва да
мине дълъгъ периодъ отъ врѣме, докато той при-
добие загубеното, т. е. новитѣ условия за животъ.

„Любовта ражда доброто“.

— Доброто носи за насъ животъ,
свѣтлина и свобода.

18 лекция на младежкия окултенъ класъ, дър-
жана отъ Учителя, на 15/II 1925 г.

19. ЛЕКЦИЯ.

Най-важното.

Отсега ще имате слѣдния новъ поздравъ:

„Доброта, Истина, Красота,
това е Любовта“.

Размишление.

Прочете се резюме отъ темата: „Първото растение на земята“.

За слѣдния пътъ ще пишете върху тема № 17: „Най-важниятъ мускулъ въ човѣшкия организъмъ“.

Ако ви запитатъ, защо е необходимо духовниятъ свѣтъ да прави своитѣ проекции на земята, какво ще отговорите? (— За да ги види въ най-проста форма). Когато разглеждате човѣка, главно на коя частъ отъ тѣлото му се спирате? (— На главата, на лицето, на очитѣ). Коя е най-важната външна частъ отъ тѣлото на човѣка? Дѣ се изразява неговата интеллигентность? Вие казвате, че очитѣ сж най-изразителни, но забѣлѣжете, очитѣ, сами за себе си, нѣматъ никакво изражение. Вземете очитѣ отдѣлно, безъ мускулитѣ на лицето и вижте, изразяватъ ли усмивка. Не.

очитѣ безъ мускулитѣ на лицето нѣматъ изразъ. Лицето заедно съ очитѣ изразява цѣлокупното състояние на човѣка. Така че за проявитѣ на човѣка, за неговата интелигентность ще сждите по лицето му. Възможно ли е червеятъ да пише като човѣка? (— Не е възможно). Да, у червея нѣма такава интелигентность, затова и тази възможность остава нереализуема.

Допуснете, че до васъ се докосва една геометрическа сфера, кжлбо, питамъ: каква часть отъ тази сфера ще ви докосне? (— Само една малка часть отъ нея). Слѣдва ли отъ това, че останалата часть отъ нея или отъ васъ не съществува? Съврѣменнитѣ философи казватъ, че физическиятъ свѣтъ не съществува, а е само отражение на духовния. Споредъ тѣхъ отношението между физическия и духовния свѣтъ е таково, каквото е отношението между дървото и неговата сѣнка. Така ли е въ сжщность? Отъ гледището на математиката, физическиятъ свѣтъ е само едно сѣчение, т. е. една часть отъ духовния свѣтъ. Въ това отношение и човѣкътъ е едно сѣчение отъ цѣлото, т. е. часть отъ цѣлото. Слѣдователно, качествата на всички хора събрани заедно, съставляватъ качествата на цѣлото. Ето защо хората не могатъ единъ безъ другъ. Сжщото е по отношение частитѣ на тѣлото: най-нищожната, най-маловажната часть у човѣка е тѣй необходима, както и по-важнитѣ. Напримѣръ, дебелото чърво у човѣка извършва много долна служба. Тогава

какво трѣбва да се мисли за този органъ? Когато дойдемъ до сжщността на живота, трѣбва да се спремъ върху всички органи въ човѣшкото тѣло, както на тия, които извършватъ важна и почтена служба, така и на тия, които извършватъ непочтена работа и ще видимъ, че всички сж еднакво необходими и важни. Въпрѣки това, вижте, каква грамадна разлика има между очитѣ и дебелото чърво! Нѣкога, въ далечното бждеще, човѣкъ ще живѣе и безъ дебело чърво, но при сегашнитѣ условия не може да се живѣе безъ дебело чърво. И въ духовния свѣтъ има подобно разпрѣдѣление на службитѣ. Хората на земята, колкото и да сж грѣшни, за духовния свѣтъ тѣ сж необходими.

Здрав.

Азъ ви навеждамъ тази философска мисль съ единствената цѣль да не разглеждате нѣщата въ живота като важни и маловажни. Всѣка часть отъ тѣлото по отношение цѣлокупния човѣкъ, е толкова важна, колкото и цѣлото. Има нѣща, които сж врѣдни за едни сжщества, а полезни за други. Вземете, за примѣръ, идеята за месоядството и тази за вегетарианството. Месоядцитѣ казватъ: месото е полезно за насъ, а растителната храна не е полезна. Вегетарианцитѣ казватъ обратното. Попитайте, какво ще кажатъ животнитѣ, които се колятъ за храна на хората. Тѣ ще кажатъ, че хората трѣбва да бждатъ вегетарианци. Кой е най-силниятъ аргументъ на вегетарианцитѣ, че не трѣбва да се яде месна храна? Тѣ казватъ: понеже и животнитѣ, както и хората сж грѣшни, жи-

вѣятъ съ извѣстни страсти и лоши качества, всичко това внася въ организма имъ отрова, която се отразява злѣ върху организма на човѣка. И кокошкитѣ, и овцитѣ съдържатъ въ себе си редъ отрови. Казвате: овцата е толкова мека! — Да, но и въ нея има извѣстна лошевина. Значи, месната храна е врѣдна за човѣка при сегашното му развитие. Той трѣбва да се откаже отъ нея. Не се ли откаже, той ще се отрови. Съврѣмнената медицина констатира, че неврастенията у сегашнитѣ хора се дължи на чрѣзмѣрното употрѣбление на месото. Единствената здравословна храна за сегашния човѣкъ е растителната — тя смекчава неговото грубо естество. За въ бждеще човѣчеството ще достигне такова развитие, че ще може да извлича необходимитѣ хранителни вещества направо отъ живата природа. Днесъ хората извличатъ хранителнитѣ вещества за своя организъмъ отъ растенията и животнитѣ, но слѣдъ врѣме тѣ ще ги извличатъ направо отъ природата. И тази храна ще бжде чиста, съврѣшена и напълно здравословна. Това ще бждатъ найфинитѣ сокове, които човѣкъ днесъ не може да си прѣдстави. Въ тази фаза на развитие, животни нѣма да има на земята. Човѣкътъ ще остане само съ растенията — никакви животни нѣма да има наоколо му. Тогава и мислитѣ на човѣка ще се прѣчистятъ, защото ще се освободятъ отъ животинскитѣ влияния. Съ други думи казано: самитѣ животни ще се прѣобразятъ, ще станатъ тѣй ра-

здравословна

зумни, както е човѣкътъ днесъ, и ще кажатъ ние вече не искаме да бждемъ дѣца.

Най-важното за васъ е да съедините съ живота всички философски въпроси, върху които често разисквате. Не направите ли това, тѣзи въпроси нѣма да иматъ никакъвъ смисълъ. Тѣ трѣбва да допринесатъ нѣщо за повдигане и облагодоряване на душитѣ ви. Еволюцията въ цѣлата природа днесъ е насочена къмъ повдигане на човѣшката душа. Всѣка идея, всѣка мисълъ е цѣнна тогава, когато има приложение въ живота. Прѣдставете си, че азъ лансирамъ прѣдъ васъ идеята за нѣкакви паяци съ 10 милиона очи, които сж сжществували прѣди 5 милиона години. Такива паяци не сж сжществували, но ако азъ пусна тази мисълъ, ще създамъ една куриозна теория въ науката. Всички научни списания ще я възприематъ, ще започнатъ да я третиратъ и т. н. Питамъ: защо сж нужни толкова очи на паяка? Ето една идея, която нѣма никакво приложение въ живота. Ако ви кажа, че единъ ангелъ има 10 милиона очи, разбирамъ. Това е една вѣроятност, една възможност.

Казвамъ: много съврѣмenni научни теории мязатъ на тази, която допуща сжществуването на паякъ съ 10 милиона очи. Напримѣръ, споредъ нѣкоя теория извѣстенъ родъ микроби имали около 120 стомаха. Питамъ: защо имъ сж толкова стомахи? Да сж два-три стомаха, разбирамъ, но повече отъ два-три сж излишни за тѣхъ. Това сж

само научни прѣдположения. Много нѣща въ науката сж толкова доказани, колкото и теорията за паяка съ 10-тѣ милиона очи. Природата може да създаде най-чудни нѣща днесъ; това е приемливо за ума, но не е възможно за дѣйствителния свѣтъ. Защо? – Природата е разумна, тя създава само такива форми, сжществуването на които се обуславя отъ редъ закони.

Слѣдователно, за духовния животъ на човѣка има възможности, които за физическия свѣтъ не сжществуваатъ. Напримѣръ, можете ли да изчислите математически, каква е вѣроятността да излѣзе измежду васъ младитѣ такъвъ философъ, който да създаде нова теория за сътворението на свѣта? Това ще бжде отлично упражнение за ума, но се изисква точностъ въ изчисленията. Вземете, напримѣръ, за разстоянието на земята отъ слънцето сжществуваатъ три изчисления съ голѣма разлика едно отъ друго. Нѣкои казватъ: не е важно, че има разлика въ изчисленията. Какъ да не е важно? Щомъ математиката минава за точна, за положителна наука, тя трѣбва да борави съ точни изчисления. Въ нея не могатъ да се търпятъ никакви приблизителни величини. Когато дойдемъ до положителнитѣ науки въ свѣта, трѣбва точно да знаемъ, кои нѣща сж възможни, и кои не сж възможни. За всѣки даденъ случай има извѣстни идеи, които сж възможни, и други, които сж невъзможни. Казвате: туй, коѣто е невъзможно за насъ, за другитѣ е възможно. Това зна-

чи: всичко въ свѣта е възможно. Невъзможното за дѣтето е възможно за възрастния човѣкъ. И дѣйствително, така е. Цѣлиятъ свѣтъ прѣдставлява една лѣствица отъ сжщества съ различна интелигентность, като започнете отъ най-малката микроба и стигнете постепенно до човѣка и оттамъ продължете до ангелитѣ, арахангелитѣ и редъ още по-висши иерархии. И тогава, туй, което микробата не може да направи, другитѣ сжщества, съ по-висша интелигентность отъ нея, могатъ да направятъ. Тѣй щото, всички прѣдположения, които се допусчатъ, сж възможни за нѣкои сжщества отъ цѣлокупната интелигентность, която дѣйствува едноврѣменно въ свѣта. За Бога всичко е възможно, но за човѣка, който е ограниченъ, въ даденъ случай, не е възможно всичко. Напримѣръ, ти казвашъ: днесъ азъ мога да имамъ 150 милиона лева. Възможно ли е това? — Не е възможно. Обаче, тази възможность е вече реализирана отъ другъ нѣкой. Ти казвашъ: азъ мога да бжда професоръ въ този си животъ. — Не, въ този животъ ти не можешъ да бждешъ професоръ, но другъ нѣкой е реализиралъ тази идея.

Значи, това, къмъ което вие се стремите, други вече сж го реализирали. Въ цѣлокупния животъ има връзка между всички сжщества. Обаче, за васъ е важно, за всѣки даденъ случай, да знаете, какви сж възможноститѣ за вашата душа. Всѣки отъ васъ трѣбва да знае, какви възможности се криятъ за него въ Божествения свѣтъ и

да се стреми къмъ реализирането на тия възможности. Питамъ: споредъ васъ, кое ви е потрѣбно въ дадения случай? (— Приятелството). — Имате приятелство. Друго? (— Свободата). — И нея имате. Друго нѣщо? (— Постоянство). И постоянно имате. Какво ще внесе приятелството въ живота ви? — Всѣко нѣщо, което влиза въ васъ, трѣбва да бжде сжществено за вашия животъ. Ако приятелството, напримѣръ, внесе нѣщо въ живота ви, а отвлѣче друго цѣнно, какъвъ смисълъ има за васъ? То не е истинско приятелство. Какво е потрѣбно за земята, когато е суха? (— Дъждъ). Какво е потрѣбно за земята, когато всичко по нея замръзне? (— Слънце). Какво е потрѣбно за човѣка, когато е гладенъ? (— Хлѣбъ). Какво е потрѣбно за човѣка слѣдъ като цѣлъ день е работилъ? (— Сънъ, почивка, добри думи). Думитѣ, словото, това е водата въ живота. Питамъ: водата безъ наклонъ може ли да тече? (— Не може). Значи, да тече водата надолу, трѣбва ѝ наклонъ и налѣгане.

Забѣлѣжете, въ живота на всѣки човѣкъ, както и на васъ, липсва нѣщо. Въ всѣки човѣкъ засега има недоволство. Азъ чета това и на вашитѣ лица. Вие се прѣдставяте за доволни, но въ сжщностъ не сте. Значи, липсва ви нѣщо сжществено. Питамъ ви: защо сте недоволни? Какво ви липсва? У нѣкои хора недоволството е въ голѣмъ размѣръ, у други — въ малъкъ размѣръ. Знаете ли, какво може да произведе това недо-

волство въ вашия организъмъ слѣдъ извѣстно време? — То може да произведе сжщия ефектъ, какъвто произвеждатъ извѣстни микроби, когато попаднатъ въ кръвта на човѣка. Ние знаемъ, че най-опаснитѣ болести — туберкулоза, тифусъ, малария и др., се дължатъ на различни микроби.

Често въ религиознитѣ хора се явява мисльта, че Богъ е недоволенъ отъ тѣхъ, и вслѣдствие на това страдатъ. Прѣди всичко тази мисль не е права. Въ съзнанието на Бога нѣма промѣни. Въ Бога нѣма недоволство, но понеже хората не сж способни да възприематъ Божията Любовь, тѣ сж недоволни и прѣдаватъ своето недоволство и на Бога. Докато хората мислятъ, че Богъ е недоволенъ отъ тѣхъ, тѣ ще иматъ едно съзнание, но отъ момента, въ който разбератъ, че недоволството е тѣхно, тѣ ще придобиятъ друго съзнание. Защо Богъ ще бжде доволенъ отъ едного, а недоволенъ отъ другиго? Това сж само прѣдположения. Недоволството у хората се дължи на сжщества' огорчени отъ тѣхъ. Това огорчение се прѣдава въ съзнанието на хората, и тѣ, като не разбираатъ законитѣ, отправятъ това недоволство къмъ Бога, мислятъ, че Богъ е недоволенъ отъ тѣхъ. Не, Божественото съзнание е всѣкога тихо и спокойно. Докосне ли се човѣкъ до Божественото съзнание, веднага и неговото съзнание се прѣчиства, недоволството се прѣмахва, и животътъ му се осмисля.

Ще ви питамя: какъ бихте намѣрили Боже-

ственото съзнание? Какъ ще се домогнете до Него? Имате ли такава опитностъ? Засега вие се занимавате съ обикновеното съзнание, до Божественото съзнание още не сте стигнали. Вие още се занимавате единъ съ другъ. Понѣкога съзнанието на другитѣ хора се отразява върху вашето или като една тъмна ивица, като сѣнка, или като малка свѣтлинка, или само като приятно впечатление, а понѣкога то се отразява върху васъ и като извѣстно ограничение. Когато дойдете въ съприкосновение съ хора, у които чувствата сж благородни и мислитѣ възвишени и трѣзви, вие придобивате полетъ въ духа си, както птицитѣ се чувствуватъ въ своя полетъ къмъ висинитѣ. Това става по причина на висшето съзнание у тия хора, което се отразява благотворно върху васъ. Когато дойдете въ съприкосновение съ хора, у които съзнанието не е подвижно, вие чувствувате въ себе си стѣснение, ограничение и слизание надолу.

Казвамъ: всички хора взаимно си влияятъ. Това влияние не може да се избегне. Ето защо, всѣки човѣкъ трѣбва да бжде естественъ, да познава състоянието и степенята на развитието на своето съзнание, което го опрѣдѣля като душа, и което никога не се мѣни. Правили ли сте опитъ, да видите, дѣ се намира неизмѣнното у васъ? Човѣкъ може да намѣри неизмѣнното въ себе си, когато е най-много развълнуванъ, когато се намира при най-голѣми изпитания. Тогава човѣкъ трѣбва да се спре, да види, има ли въ него нѣщо

тихо и спокойно, безъ вълнение. Намѣри ли това нѣщо, то е разумното начало въ човѣка, което никаква буря вънъ или вжтрѣ въ него, не е въ състояние да разколебае или разклати. Спокойното у човѣка, това е неговата душа, а всичко, което се вълнува, това е неговото промѣнливо естество. Напримѣръ, нѣкой отъ васъ казва: азъ утрѣ ще отида на Витоша. Ставашъ сутринята, виждашъ, че врѣмето не е хубаво и казвашъ: нѣма да отида на Витоша. Питамъ: ти ли си този, който вчера казваше едно, днесъ казвашъ друго? Защо отложи отиването до Витоша? — Азъ съмъ свободенъ да кажа, каквото искамъ. — Не, не си свободенъ. Прѣди всичко ти не бѣше свободенъ да кажешъ, че ще отидешъ на Витоша, защото зависишъ отъ врѣмето, а то не е на твое разположение. Реалността на нѣщата ще ти опрѣдѣли, какво да правишъ. Като станешъ сутринъ, тогава опрѣдѣляй, дѣ ще ходишъ. Станешъ ли сутринъ, тогава кажи, какво мислишъ да направишъ и върши. Още докато кажешъ, че ще направишъ нѣщо, започни да го правишъ. Не опрѣдѣляй работата си отъ нѣколко дни напредъ. Ако азъ бихъ ви казалъ, че утрѣ сутринята въ 5 ч. ще отидемъ на Витоша, то значи: казано и свършено! Но врѣмето било дъждовно, или снѣжно, или гърмотевици имало, или нѣкаква стихия — бури, землетресения — ще вървимъ. Каквото и да става по планината — ти ще вървишъ напредъ. Това значи свободенъ човѣкъ. Казвате: какво ще правя при такова зем-

Търпени

свободен
човек

летресение? Дѣ ще вървя? — Ще вървишъ. Това е единъ изпитъ, който трѣбва да издържишъ.

Който влѣзе като ученикъ въ Окултната Школа, той ще бѣде подлаганъ на такива изпитания, че космитъ му ще настрѣхватъ. Учителитъ на тази Школа ще ви прѣдставятъ една висока планина, направена отъ мукава, това вие нѣма да знаете, и ще ви накаратъ да се качвате по тази планина. Въ това врѣме ще станатъ голѣми пертурбации, които вие трѣбва да прѣодолѣете. Сжщото ще бѣде и съ васъ. Ще отидите на Витоша, тамъ ще ставатъ голѣми пертурбации, и вие ще гледате. Слѣдъ малко всичко ще утихне и ще кажете: сънъ ли бѣше всичко това? Много мжчнотии прѣдстоятъ на ученика. Тия, които сж страхливи, ще бѣгатъ. Колко отъ сегашнитъ мжчнотии, които срѣщате въ живота, сж дѣйствителни? Много отъ сегашнитъ ви мжчнотии сж направени отъ мукава. Азъ опрѣдѣлямъ: на сто ваши мжчнотии само една е дѣйствителна, а останалитъ сж въображаеми, направени сж отъ мукава. Наблюдавайте това и ще видите, че е така. Мине ли мжчнотията, нищо не остава отъ нея. Напримѣръ, нѣкой отъ васъ казва: менъ никой не ме обича. Питамъ: отдѣ извадихте това заключение? Кои сж основанията ви? Това сж само прѣдположения, а не и доказателства. Всѣко нѣщо, което се казва, трѣбва и да се докаже. Умразата е доказателство, че сжществува обичъ. Умразата, завистьта, съмнѣнието, това сж малки ограничения, които сжществуваатъ въ едно малко про-

странство на човѣшкия умъ. Тѣ сж малки станции, спирки, дѣто се образува гърпѣнието. Умразата е микроскопическа величина. За да я разгледашъ и проучишъ, трѣбва да я туришъ подъ микроскопъ. Тя е микроскопическа, наистина, но като влѣзе въ кръвта на астралното тѣло на човѣка, тя се размножава и съ своитѣ нечистотии трови човѣка. Ако човѣкъ има серумъ въ себе си, който да ѝ се противопоставя, тя не ще може да се размножава. Не давайте мѣсто на този порокъ въ себе си, защото, намѣри ли благоприятни условия въ васъ, той се развива и съ това ще ви пакости. X

Слѣдователно, силата на пороцитѣ седи въ тѣхното размножаване, а въ размножаването всѣкога има дѣление. При добродѣтелитѣ пѣкъ, работи слѣдниятъ законъ: всѣка добродѣтель расте, не се размножава, а въ растенето всѣкога има единство, цѣлокупность между частитѣ. Сжщиятъ законъ работи и въ Любовьта.

*Законъ
за
добродѣ*

Ще ви дамъ единъ примѣръ на размножение. Вие имате единъ добъръ приятель, когото обичате и рѣшавате да му напишете едно писмо. Написвате едно писмо, не сте доволни отъ него. Написвате второ, трето, все не сте доволни. Най-послѣ оставяте писмото си недовършено и не проявявате любовьта си къмъ вашия приятель. Всѣки човѣкъ, който пише писма и не ги дописва, той никога не може да напише едно любовно писмо. Този човѣкъ се намира въ закона на умножението. По сжщия на-

чинъ, когато нѣкой човѣкъ каже на своя приятелъ, че го обича, то е все едно, че отрича тази любовъ, или че мрази приятеля си. Това подразбира, че той току-що е взелъ отъ приятеля си 1000 лева и не мисли да ги връща. Има изключение отъ това правило, но пропорцията е малка. Тукъ не се изискватъ никакви думи. Единъ ангелъ никога нѣма да изкаже съ думи това, което е въ сърцето му. Значи, всѣка дума трѣбва да бжде не само една неизмѣнна форма, но и една неизмѣнна реалностъ. Каквото е въ ума на човѣка, това трѣбва да бжде и въ сърцето му, и въ волята му. Като се стремите къмъ това, ще създадете въ себе си характеръ. Отъ друга страна, вие не трѣбва да се държите за буквата на нѣщата. Напримѣръ, ако нѣкой ви каже нѣщо, но не го изпълни, както го е казалъ, или не го изпълни наврѣме, не го дръжете за думитѣ, оставете го той самъ да се държи отговоренъ за всичко, което е казалъ.

Азъ ви навеждамъ на всички тия мисли, за да се развие у васъ висшата интелигентностъ. Сегашната наука спомага за развитието на човѣка само до извѣстно врѣме, но като мине 50—60 годишна възраст, тази наука започва да го изтощава, и той почва да оглупява. Съврѣменната наука указва влияние върху човѣка тѣй, както виното се отразява върху организма. Като пие една чаша винце, чо вѣкъ първо става силенъ, смѣлъ, но колкото повече продължава да пие, организмътъ му

все повече и повече се изтощава и отслабва. Лю- || р. 7с.
 бовъта, която трѣбва да имате въ новата наука,
 се изразява въ думитѣ: „Доброта, Истина, Кра-
 сота“. Когато човѣкъ се ползува отъ знанието на
 новото учение, той и като младъ, и като старъ,
 трѣбва да е способенъ да възприема; неговиятъ
 умъ и въ двата случая трѣбва да бжде свѣжъ.
 Азъ наричамъ такъвъ човѣкъ „уменъ“. Този чо-
 вѣкъ, който и като младъ е знаелъ малко, и като
 старъ знае малко, въ неговия умъ не е ставало
 растене. Ученията човѣкъ, който на старини знае
много нѣща, като се прѣроди втори пѣтъ, пакъ
ще знае много. Съврѣмениятъ хипнотизъмъ ни
 показва, че ако хипнотизиратъ нѣкой ученъ чо-
 вѣкъ и му внушатъ, че нищо не знае, като се
 събуди, той ще се почувствува напълно не-
 вѣжъ човѣкъ, нищо нѣма да знае. Той може да
 е професоръ, да е свършилъ два факултета, но въ
 това хипнотично състояние всичко въ него се за-
 личава. Питамъ: дѣ е неговото съзнание? Слѣдъ
 това отново го туряте въ магнетиченъ сънъ, вну-
 шавате му, че много знае, че е свършилъ два
 факултета, че е професоръ, и той като се събуди,
 знае всичко. И обратното може да стане: да по-
 ставите единъ простъ човѣкъ въ такъвъ магнети-
 ченъ сънъ и да му внушите, че е виденъ профе-
 соръ или лѣкаръ. Като се събуди, той ще може
 да рѣшава най-труднитѣ математически задачи,
 или да прѣдписва най-сериозни рецепти за болни.
 Какво показва това? — Че знанието е скрито въ

душата на човѣка, и при извѣстни условия може да се извика отъ него. Природата изисква отъ човѣка да намѣри тия методи, чрезъ които да изважда отъ себе си знанието и да го използва разумно.

И тъй, вие трѣбва да разбирате нѣщата правилно. Нека съврѣменната наука ви служи като забавление, а духовната наука, тази, която обяснява дълбокитѣ причини на нѣщата, да ви бжде сериозно занимание. Не се плашете отъ тази велика, дълбока наука. Вие постепенно ще навлизате въ нея. Като си зададете единъ въпросъ, старайте се веднага да си отговорите. Не се страхувайте отъ състоянията, въ които изпадате. Дойде ли въ васъ извѣстно съмнѣние, запитайте се: защо се съмнѣвамъ? Защо не вѣрвамъ? Разглеждайте съмнѣнието научно, като единъ елементъ съ неговитѣ свойства и условия, при които се явява и т. н. Понѣкога казвате: това не мога да направя, онова не мога да направя. Запитайте се, защо не можете да направите тия нѣща? Обезсърдчете се нѣщо. Разгледайте обезсърдението научно, като другъ елементъ, съ неговитѣ свойства, какъ се е породило, причинитѣ за произхода, колко време ще трае и т. н. Мислете върху всички тия въпроси и си давайте правилни отговори. Вие не мислите върху тѣхъ, но дойде ли едно отъ тия състояния у васъ, като не можете да си отговорите, казвате: такава е волята Божия. Не, волята Божия е ти да растешъ, да мислишъ, да чувствувашъ и да дѣйствувашъ правилно, да вършишъ

това, което е добро, истинно и красиво. Въ това седи Любовта.

Казвамъ: като работите така върху себе си, вие ще можете по този начинъ да си помагате взаимно единъ на другъ. Мислите ли всѣки отъ васъ правилно, ще може да си помагате взаимно. Отъ вашата мисълъ зависи, дали вие ще си помагате взаимно, или ще си противодѣйствувате. Това е съ всички ученици отъ единъ и сѣщи класъ. Насочвате ли мисълта си правилно, пжтътъ, по който вървите, ще ви се оправя и пжтуването ви ще се улесни.

Като разглеждате главната буква А и малката буква а; каква разлика намирате между тѣхъ? — Главната буква има геометрическа форма, а малката буква има природна форма, т. е. въ нея взиматъ участие кривитѣ линии. Питамъ: какъ се е прѣвърнала главната буква въ малка? Или, по право, коя отъ двѣтѣ букви е първата? Има ли нѣкаква връзка, нѣкакво подобие между тѣзи двѣ букви? Това прѣобръщане на знаковетѣ случайно ли е станало, или има нѣкакво съотношение между тѣхъ? Допуснете, че тия два знака сж двѣ тѣла. Питамъ: коя отъ тѣзи двѣ букви е по-близо до природата? — Малката буква. Какво прѣдставляватъ правитѣ линии? — Всѣка права линия прѣдставлява частъ отъ окръжностъ съ безкрайно голѣмъ радиусъ. Знакъгъ, съ който бѣлѣжимъ малката буква а е взетъ отъ природата. Той е иероглифенъ знакъ. Буквата а е съчетана отъ знака

Думи
букива
а

л и една частица надъ него. Знакътъ л означава човѣка, който е слѣзълъ отъ небето и върви въ своя опрѣдѣленъ пжтъ, а частицата надъ него означава раницата, съ която се е нагърбилъ. Тя е работата, съ която той се е заелъ на земята. Буквата а означава човѣка съ своя товаръ на земята. Буквата о означава сѣмето, което се посажда въ земята и слѣдъ като поникне, израства нагорѣ, като образува французката буква d. Въ главната буква А нѣма брѣме, каквото въ малката буква а. Въ знака А човѣкътъ е брѣмененъ въ своята мисълъ, а въ знака а човѣкътъ е брѣмененъ въ материалния свѣтъ, дѣто учи, пише, работи. Тукъ той се проявява като волевъ човѣкъ. Като се обърне буквата а надолу, имаме еврейска буква. Еврейската азбука е природна, но поставена на геометрически правила. Тази на бѣлата раса е създадена върху геометрически форми. Кабалата трѣбва да се прѣведе споредъ законитѣ на геометрията. Всѣка буква, както и всѣко име означава извѣстно състояние, извѣстна характерна чѣрта на човѣка. Ето защо, човѣкъ, за да облагороди характера си, трѣбва да измѣни реда на буквитѣ въ името си, или да смѣни нѣкои букви: едни да отхвърли, други да прибави. Човѣкъ, като идва на земята, не е господарь да избере своитѣ майка и баща, нито условията, при които ще се развива, но самъ може да си тури име, каквото иска. Всѣки ще си опрѣдѣли едно име, което само той ще знае — никой другъ. При най-не-

Думи
име.

благоприятнитѣ минути въ живота си произнасяй-
 те това име — то ще работи за васъ. Това име
 трѣбва да бѣде съставено по всички правила на
 кабалата, или на окултната геометрия, или на му-
 зиката. Името трѣбва да бѣде музикално. Всѣко
име, било на български, или на кой и да е езикъ,
трѣбва да съдържа букви отъ тритѣ категории.
 Въ първата категория влизатъ буквитѣ отъ а до
 и; въ втората категория влизатъ деветъ букви слѣдъ
 буквата и; въ третата категория влизатъ остана-
 литѣ букви отъ азбуката. Тия три основни букви,
 които влизатъ въ името, трѣбва да сж съчетани
 тѣй хармонично, че при изговарянето му, да
 се чувствува мекота и хармония. Въ това име
 първо ще търсите корена на вашия произходъ.
 Отъ корена на името си ще видите, колко букви
 трѣбва да съдържа то. Вие трѣбва да знаете, че
имената на хората криятъ въ себе си голѣма си-
ла. Едно име, хармонично създадено и хармонично
 изразено, указва силно влияние върху самия чо-
 вѣкъ, както и върху околнитѣ. Въ вашитѣ имена
 има голѣмъ дисонансъ. Ако се срѣщатъ нѣкои ди-
 сонанси тукъ-тамъ само, тѣ сж търпими, като из-
 ключения, но да станатъ правила въ живота, това
 е нетърпимо. Тогава тѣ ще създаватъ голѣми не-
 приятности и страдания.

И тѣй, ще се стремите да разрѣшавате въ
 живота си най-мжчнитѣ задачи, които ви се да-
 ватъ. При това, ако искате да бждете силни, не
 търсете щастието си на земята. Щастието иде са-

правило
 мо. Търсите ли го, то бѣга. Запомнете слѣдното
правило: не търсете щастието си на земята. Оста-
 вете го само да дойде. То е подобно на сѣнката.
 Докато го търсите, то бѣга; прѣстанете ли да го
 търсите, то иде подиръ васъ, както сѣнката върви
 слѣдъ човѣка. Обърнете ли се къмъ него, то пакъ
 бѣга. Ако искате щастието ви да върви слѣдъ
 васъ, трѣгнете си по вашия пѣтъ, безъ да се
 обръщате назадъ, и каквото ви се случи, бждете
 благодарни. Очаквате ли да постигнете нѣкаво
Щастие
 щастие на земята, надѣвате ли се нѣкой чо-
 вѣкъ да направи извѣстни промѣни и подобрения
 въ живота ви, вие ще бждете най-нешащниятъ
 човѣкъ. Нѣма по-глупави хора отъ тия, които
 търсятъ щастие на земята. Щастието седи въ ра-
зумнитѣ постѣпки на човѣка.

Единственото най-важно нѣщо, което липсва
 у всинца ви е мекотата. Защо ви е необхо-
дима мекотата? — Тя ви е толкова нужна, колко-
 то е нужна на грънчаря меката глина. Неговата
 глина трѣбва да бжде мека, даже безъ едно твър-
 до зрънце, иначе грънцитъ му ще се пукатъ, ко-
 гато се печатъ въ пещъта. Грънци, направени отъ
 мека, доброкачествена глина, не се пукатъ. Мекотата
 е нужна за всинца ви, за да можете съ нея
 да правите, каквото искате. (Какъ да я добиемъ?)
 Да допуснемъ, че вие сте рѣшили да направите
законъ за правене добро
 нѣкому едно добро. Обаче, има единъ законъ,
 споредъ който, ти ще направишъ добро на този,
 когото не обичашъ и който те мрази. Да напра-

вишъ добро на този, когото обичашъ, това е най-лесно, но да направишъ добро на този, когото не обичашъ, това е мъчно. Невидимиятъ свѣтъ изисква това. Защо? — Понеже ти му дължишъ. Въ дадения случай, за тебе този човѣкъ е най-добриятъ. Този човѣкъ, като те прѣслѣдвалъ, като те измъчвалъ, накаралъ те да търсишъ Бога, да Му се молишъ и да Го познаешъ. Питамъ ви: сега този човѣкъ не е ли най-добъръ за тебе? Ако сте имали единъ добъръ приятелъ, който отъ обичъ къмъ васъ ви е давалъ пари, а вие сте ги използвали за удоволствия въ живота, и по този начинъ сте се отдалечили отъ Бога, питамъ: този добъръ човѣкъ не излѣзе ли лошъ за васъ? Какви резултати даде неговата обичъ? — Лоши резултати. Тѣй щото, ако правите добро, направете го на този, когото не обичате, безъ да знаете той за това добро. Напривите ли го, вие ще бъдете доволни отъ себе си, че сте се повдигнали надъ вашитѣ обикновени чувства и настроения. Като направите това добро, никому нѣма да разправяте. Такава постъпка е проявление на мекота. Това е меката глина, отъ която вие можете да си правите грънци, които да не се пукатъ въ пещъта. Тия грънци сж най-скъпи и доброкачествени. Направете единъ малък опитъ и ако излѣзе несполучливъ, съобщете ми, да видимъ, каква е погрѣшката ви. Които отъ васъ искатъ, нека направятъ този опитъ, както математицитѣ рѣшаватъ

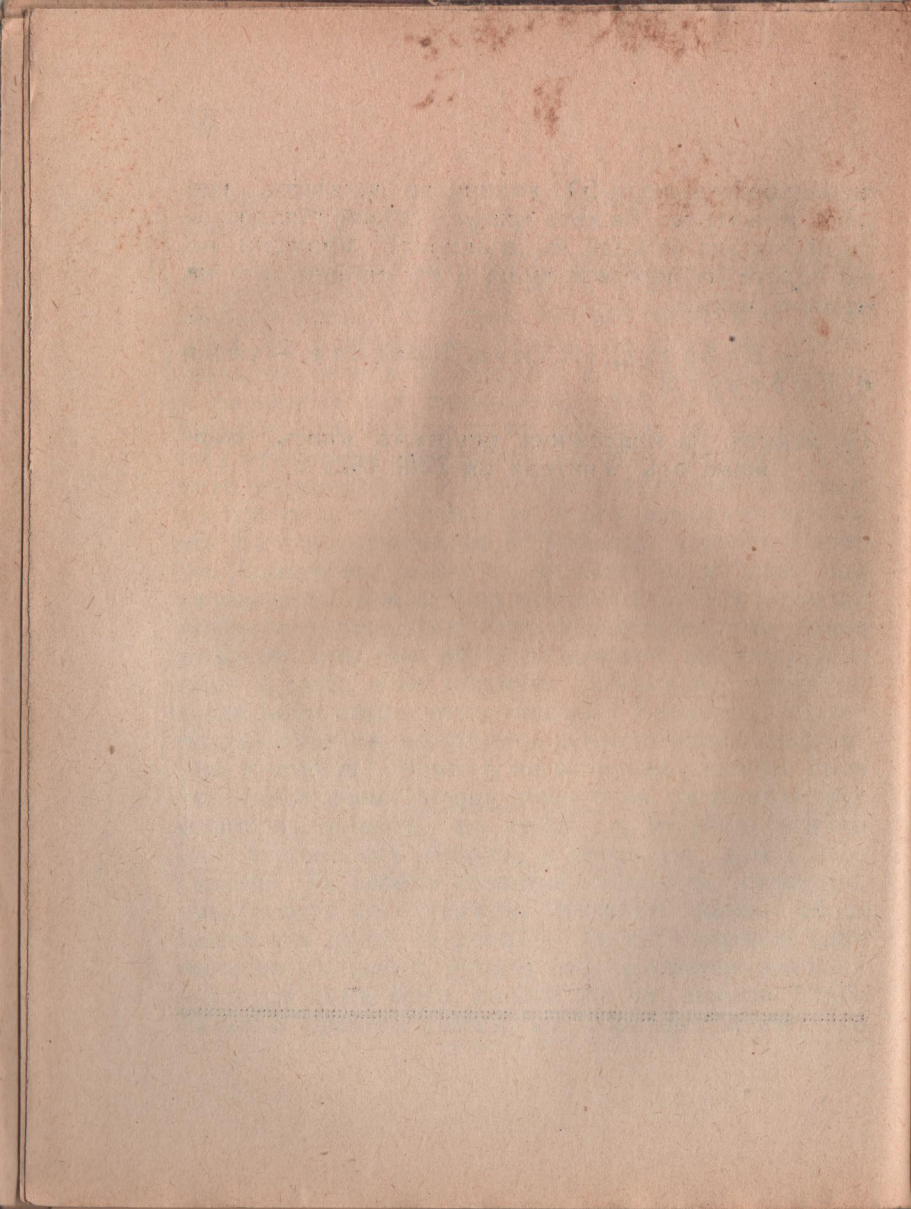
зададениѣ имъ задачи, и провѣрете, дали този законъ е вѣренъ, или не.

Вие влизате въ свѣта, затова трѣбва да му покажете съ редъ примѣри отъ живота си, какви сж вашитѣ идеи. Само така вие ще можете да покажете на съврѣмения свѣтъ, че той е на кривъ пѣтъ въ своитѣ разбираня, и животътъ имъ не е съгласенъ съ разумната природа и съ Бога. Всички хора трѣбва да се убѣдятъ, че животътъ имъ трѣбва да се измѣни въ този смисълъ: благото на едного да е общо благо за всички, и общото благо да е благо и за всѣки едного поотдѣлно. Въ това трѣбва да се убѣдятъ и млади, и стари. Докато вие мислите, че като остарѣете, ще поумнѣете, вие сте на кривъ пѣтъ. Вие може да поумнѣете още сега, безъ разлика на това, каква възраст сте. Вие може да живѣете щастливъ животъ и сега, и на старини. Човѣкъ не може да бжде нито старъ, нито младъ. Младостъ и старостъ—това сж вжтрѣшни, психологически състояния у човѣка. Човѣкъ не остарява само по своя собствена вина. Хиляди поколѣния сж живѣли нередовенъ животъ, въ който сж изгубили всичко най-свещено отъ себе си, и днесъ тия души, изостанали въ своето развитие, пѣшкаты, страдатъ, чувствуватъ се остарѣли. Казвате: какво общо иматъ тия души съ него? — Тѣ сж свързани кармически съ него и, докато той не изправи отношенията си къмъ Бога, винаги ще се намира подъ тѣхното влияние. Днесъ, по обратенъ начинъ ще

си внушавате, че и 500 години да живѣете, вие пакъ можете да бъдете млади и свѣжи. Младостъта на човѣка не седи въ външнитѣ промѣни, но въ полета на неговата душа и въ мощността на неговия духъ.

— Доброта, Истина, Красота — това е Любовта!

19. лекция на младежкия окултенъ класъ, държана отъ Учителя на 22/II. 1925 г.

20 . ЛЕКЦИЯ.

Честността.

Доброта, Истина, Красота
— това е Любовта.

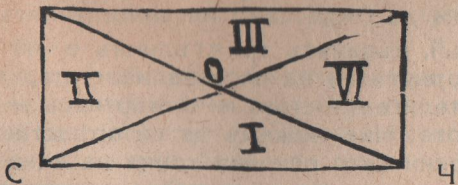
Размишление

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Най-важниятъ мускулъ въ човѣшкия организъмъ.“

За слѣдния пжтъ ще пишете върху тема №18: „Огличителнитѣ чърти на отривистата рѣчь“.

Начъртаваме единъ правоъгълникъ, въ който прѣкарваме два диагонала. При прѣкарване на

И Б

фиг. I

диагоналитѣ, се образуватъ четири тригълника: първиятъ тригълникъ е $\triangle COЧ$; вториятъ е

△ СОИ; третиятъ — △ ИОБ и четвъртиятъ — △ БОЧ. Линията СЧ въ първия тригълникъ означава честността у човѣка. Тя е жива линия и се движи отъ С къмъ Ч. Точка Ч е началото на линията, а крайната точка на линията — С означава справедливостта у човѣка. Значи, линията СЧ изразява справедливостта. За да бжде честенъ човѣкъ, трѣбва да бжде справедливъ. И обратно: за да бжде справедливъ, той трѣбва да бжде честенъ. Справедливостта подразбира да бждешъ справедливъ къмъ себе си и къмъ другитѣ. Въ такъвъ случай, честността и справедливостта сж страни на единъ и сжщъ тригълникъ, които иматъ извѣстно съотношение помежду си. И четиритѣ тригълници, въ фигура I, се допиратъ съ върховетѣ си, което показва, че има само единъ начинъ за трансформиране на енергиитѣ. Кои сж съсѣднитѣ точки на честността? — Справедливостта и благородството. Значи, честниятъ човѣкъ трѣбва да бжде и благороденъ. Благороденъ човѣкъ може да бжде само интелигентниятъ.

И тъй, първиятъ тригълникъ е на честността, вториятъ — на справедливостта, третиятъ — на интелигентността и четвъртиятъ — на благородството. Ние можемъ да си прѣдставимъ тия четири точки като основни точки на една пирамида, която отъ своя страна прѣдставлява само едно сѣчение на духовния човѣкъ. Отдѣлнитѣ тригълници прѣдставляватъ плоскости, сѣчения отъ цѣлата пирамида. Допузнете, че тази пирамида се

движи около своя центъръ. Какво трѣбва да направите, ако искате да трансформирате една ваша енергия? — Трѣбва да обърнете къмъ вашето слънце тази страна, именно, въ която се е събрала излишната енергия. Ще кажете: дѣ е това слънце? Вънъ отъ общото за всички слънце, всѣки човѣкъ има свое вътрѣшно слънце. И до тогава, докато вътрѣшното слънце у човѣка грѣе, той мисли правилно и съзнанието му е будно, свѣтло. Когато външното слънце грѣе, а вътрѣшното слънце у човѣка не грѣе, той казва: тъмно ми е нѣщо, слънцето не грѣе. Защо? — Неговото слънце не грѣе. Често се случва, че и външното слънце грѣе, и вътрѣшното слънце у човѣка грѣе, и тогава той казва: свѣтло ми е днесъ, радостно ми е на душата. Когато у васъ се развиватъ духовнитѣ чувства, вие ще виждате вашето духовно слънце. Следователно, духовната свѣтлина на всѣки човѣкъ се дължи на неговото вътрѣшно слънце. Колкото по-ярко грѣе това слънце въ човѣка, толкова и неговата енергия е по-продуктивна.

Казвамъ: най-първо бъдете честни къмъ себе си! Елементитѣ на честността сж справедливостта и благородството. Значи, честността не може да сществува безъ тия елементи. За да бжде човѣкъ справедливъ, непременно трѣбва да бжде интелигентенъ. Справедливостта безъ интелигентностъ не сществува, тя е основата на справедливостта. За да бжде човѣкъ интелигентенъ,

тенъ, трѣбва да бжде благороденъ, а за да бжде благороденъ, трѣбва да бжде честенъ — пакъ започва отъ началото.

Сега, ще направимъ опитъ за четири седмици, да приложимъ всички тия качества. Първата седмица ще работите върху първия тригълникъ — да бждете абсолютно честни спрѣмо себе си, безъ никаква лъжа. Азъ искамъ да се наематъ съ опита само онѣзи отъ васъ, които ще могатъ да го направятъ; които не могатъ, да не го започватъ. Упражнението може да ви се вижда мъчно, но опитайте се. Ще пазите съзнанието си будно за една седмица. Никаква лъжа нито въ чувствата, нито въ мислитѣ, нито въ дѣйствиата ви! Съзнанието ви трѣбва да бжде будно, не отъ страхъ, но отъ любовъ, да опитате вашата честностъ. Втората седмица ще работите върху справедливостъта. Третата седмица — върху интелигентностъта и четвъртата седмица — върху благородството. Като се свършатъ четиритѣ седмици, петата седмица ще работите върху тия четири качества заедно.

Азъ искамъ да зная, какво е разбирането на васъ, младитѣ, за честностъта? Честностъта изисква, човѣкъ да бжде честенъ спрѣмо себе си. Да допуснемъ, че вие отивате при нѣкой вашъ приятель, който не ви приема добръ и се връщате оттамъ обиденъ, докаченъ. Защо?—Вашата честь, като човѣкъ, е уронена. Вие казвате: моята честь, моето достоинство се уронва по този начинъ. Или,

допуснете другъ случай: вие сте студентъ въ университетъ. Отивате при единъ отъ вашитѣ професори за нѣкаква справка, но той се отнесе къмъ васъ хладно, като че не ви забѣлѣзва. Вие пакъ се обиждате, вашата честь е засегната. Кажете: този професоръ не е справедливъ. Ще знаете: дѣто се явява докачение, тамъ е засегната честъта на човѣка. Азъ искамъ да разсждавате правилно, умно, да видите, дали вашето докачение е справедливо, дали почива на нѣкакъвъ вжтрѣшенъ законъ, или не.

Какво разбирамъ подъ думитѣ „умно разсждение“? Прѣдставете си, че вървя по улицата и съмъ се замислилъ дълбоко върху нѣкакъвъ философски въпросъ; не виждамъ, че прѣдъ мене има единъ голѣмъ камъкъ и се удрямъ въ него. Послѣ го бутна на страна и продължавамъ пѣтя си. Ако вие бѣхте на мое мѣсто, щѣхте да се разгнѣвите на камъка и да му кажете: защо не ми сторишь пѣтъ, не знаешъ ли, че азъ съмъ човѣкъ? Питамъ: отдѣ знае този камъкъ, че вие сте човѣкъ? Защо трѣбва да му се сърдите? Вие трѣбва да се спрете прѣдъ камъка и да му кажете: извини, че не те видѣхъ. Азъ можахъ да те обиколя, безъ да те бутна. Това е честна постѣпка, споредъ закона на справедливостъта. Ако тази прѣчка не бѣше камъкъ, но една голѣма канара отъ 400-500,000 тона, щѣхъ ли да я прѣскоча или бутна? — Не. Защо? — Защото е голѣма. Слѣдователно, на сжщото основание, ако нѣкога се почувствувате оби-

денъ, трѣбва да знаете, дали този човѣкъ, отъ когото се чувствувате обиденъ, е сторилъ съзнателно това нѣщо, или то е резултатъ на нѣкакво ваше прѣдположение. Учителтъ вдига единъ ученикъ на урокъ, но той мълчи. Защо? Трѣбва ли учителтъ да се обижда отъ ученика си? — Не. Ученикътъ мълчи, защото тъкмо въ този моментъ си е хапналъ малко отъ гевречето, което купилъ въ междучасието. Ако ученикътъ не е честенъ, бързо ще извади хапката отъ устата си и ще почне да говори, като че нищо не е било. Обаче, това е лъжа. Ако е честенъ, той ще каже: „Извинете ме, учителю, азъ току що бѣхъ хапналъ малко отъ гевречето си, затова не можахъ веднага да ви отговоря“. Честниятъ ученикъ трѣбва направо, смѣло да говори Истината прѣдъ учителя си, да му каже: „Извинете ме, азъ пристѣпихъ едно отъ правилата въ класа, не трѣбваше да ямъ въ класъ“. Учителтъ, отъ своя страна, трѣбва да бжде много благоразуменъ и добъръ, да позволи на ученика да си изяде гевречето прѣдъ всички свои другари, и съ това да се свърши въпросътъ.

И тъй какво разбирате подъ думата „честность“? — Честността подразбира справедливостъ, абсолютно никаква лъжа у човѣка. Затова и вие трѣбва да се стремите да говорите Истината. Коя Истина? Има общи нѣща, които ние сме длѣжни да кажемъ; има нѣща, които се отнасятъ само до насъ — тѣхъ не сме длѣжни да казваме. Никой нѣма право да знае гайнитѣ на вашата душа, тѣ сж отъ

думи

Истина
и
лъжа

личень, а не отъ общъ характеръ. Ако нѣкой ме пита, дали имамъ, или нѣмамъ пари въ джоба си, това мога да му кажа, пъкъ и той самъ може да провѣри. Тѣ сж външни нѣща, по тѣхъ мога да говоря съ всѣкиго. Обаче, има нѣща вътрѣшни, които се отнасятъ само до моята душа — по тѣхъ не мога да говоря. Тѣ сж отъ духовень характеръ. Всѣки, който иска да знае положението на моята душа, трѣбва да мяза на менъ. Не мяза ли на менъ, никаква тайна не мога да му открия. Прѣдставете си, че туря единъ епатрихилъ на нѣкой волъ и почна да се изповѣдвамъ прѣдъ него за сторенитѣ си грѣхове. Тази изповѣдь ще хване ли мѣсто? — Нѣма. Защо? — Волтъ не може да прѣцѣнява. Добрѣ, допуснете, че прѣдъ васъ не стои волъ, но човѣкъ, който разбира всичко, но не може да пази тайна и разнася навсѣкждѣ това, което е чулъ. (— Прѣдъ такъвъ човѣкъ не трѣбва да се изповѣдаме). Значи, човѣкъ може да се изповѣдва само прѣдъ такова сжщество, което включва въ себе си всички изброени по-горѣ качества: честность, справедливость, интеллигентность и благородство.

Понеже сега ще боравите съ честностьта, искамъ да знаете, какво нѣщо прѣдставлява тя. Тѣй, както ви виждамъ, вие имате стари схващания за честностьта. Ще ви кажа, какво разбирамъ подъ стари схващания за честностьта. Прѣдставете си, че вие сте облѣченъ въ една дреха, прана въ мжтна вода. Вие казвате: дрехата ми е прана

съ сапунъ, чиста е тя. Казвамъ: да, прана е тя, но въ мжтна вода, не е много чиста. Елате съ менъ, азъ ще ви докажа, че дрехата ви не е хубаво изпрана. Завеждамъ ви при единъ чистъ изворъ, стоплямъ отъ него вода, изпирамъ дрехата ви и показвамъ водата отъ нея. Питамъ ви: чиста ли е водата отъ дрехата ви? — Не, мжтна е. Значи, дрехата ви е била нечиста. Слѣдователно, всѣка дреха, която при пране дава мжтна вода, не е чиста. Честността подразбира такава дреха, която, като се пере, не прави водата мжтна, нито пѣкъ тъканята ѝ се измѣня.

Отличителнитѣ чѣрти на честния човѣкъ сж слѣднитѣ: въ каквото общество и да влѣзе, съ когото и да дружи, той не причинява абсолютно никаква врѣда, а всѣкому е полезенъ. Освѣнъ това, той нито се дразни, нито другитѣ дразни; никому обидна дума не казва; каквото вземе отъ другитѣ, на врѣме го връща — никому длѣженъ не остава. А сега, и млади, и стари хора се дразнятъ, гнѣвятъ. Всички искать да бждатъ честни, но не разбирать основнитѣ елементи на честността. Щомъ липсватъ тия елементи отъ човѣка, той не може да бжде честенъ. Ако се отнеме или поврѣди центърътъ на честността отъ мозъка на нѣкой човѣкъ, той не може да бжде честенъ. Въ центъра на честността влизатъ нѣколко елемента. Отношенията на честния човѣкъ, като разумно същество, спрѣмо всички окржаващи, сж прѣми; въ тѣхъ нѣма нищо изопачено. Каквото обѣщае,

изпълнява. Той е точенъ, изпълнителенъ въ всичко. Пари на заемъ обикновено не взима, но ако се случи да вземе, обещае ли, че слѣдъ три мѣсеца ще ги върне, на опредѣленото врѣме ги връща. Яви ли се най-малката неточность, тамъ честността липсва. Честниятъ човѣкъ е изправенъ и точенъ и като слуга, и като ученикъ, и като царъ. Той прѣдприема такава работа, каквато може да свърши. Не може ли да свърши една работа, не се заема съ нея.

Питамъ: колцина отъ васъ искатъ да направятъ опита за четиритѣ седмици? Наистина, той нѣма да бжде съвършенъ, все ще има погрѣшки, но ще има и нѣкакви придобивки. Опититѣ не излизатъ винаги сполучливи, но трѣбва да се правятъ често, да се повтарятъ единъ, два, три и повече пѣти, докато най-послѣ излѣзатъ сполучливи. Нѣкой пѣтъ може да стане малка експлозия, да се пукне реторгата ви, но ще я платите и пакъ ще повторите опита. Като работите прѣзъ седмицата върху честността, все ще дойде нѣкой да ви спъне, да попрѣчи на опита, като иска да ви каже съ това: можешъ да отстъпишъ малко отъ честността, съ нея не се живѣе въ този свѣтъ. Не, честни ще бждете!

Трѣбва да знаете, дѣ се намиратъ тия четири тригълници въ човѣшката глава. Прѣди всичко, всѣки отъ тѣхъ прѣдставлява четвъртъ отъ право-гълника, който служи за основа на пирамидата. Първиятъ тригълникъ С О Ч се допира до втория—

СОИ и до четвъртия — ЧОБ. Трижгълникът на честността се намира на задната част на главата. Вторият трижгълник — на справедливостта, се намира отгорѣ на главата; третият трижгълник — на интелигентността, се намира отпрѣдъ на главата и четвъртият — на благородството, се намира отстрана на главата. Ако разгледате главата на човѣка, тя прѣдставлява трижгълникъ, а не квадратъ. Слѣдователно, основитѣ на двата трижгълника сж по-голѣми. Въ трижгълника на честността физическата страна надделява: тя е основата и е най-дълга. Понеже човѣкъ на земята е заетъ съ много материални работи, той трѣбва да обрзува своитѣ физически сили. Въ тази дълга линия — основата на трижгълника ЧОС — дѣйствуватъ мощни сили, които човѣкъ трѣбва да регулира съ силата на волята си. Въ втория трижгълникъ — на справедливостта — енергиитѣ се уравниаватъ. Той е почти равностраненъ трижгълникъ. Въ трижгълника на интелигентността — третият трижгълникъ — на човѣка пакъ прѣдстои да се бори съ материята. И въ него основата е по-дълга отъ височината.

Сега, да разгледаме думата „честность“. Ясна ли ви е тази дума? Може ли нѣкой отъ васъ да каже нѣщо върху честността? (— Ако подъ думата честность се разбира достоинството на човѣка, тогава етиката опрѣдѣля достоинството по слѣдния начинъ: всѣки човѣкъ, малко или много, познава доброто и се стреми къмъ него, споредъ силитѣ

си. Самиятъ фактъ, че човѣкъ познава доброто и се стреми къмъ него, прѣдставлява неговото достоинство. Като казваме, че не трѣбва да накърняваме човѣшкото достоинство, разбираме, че не трѣбва да накърняваме разбиранята на човѣка за доброто, което той се стреми да приложи въ живота си). Наистина, човѣшкото достоинство не трѣбва да се прѣнебрѣгва. Щомъ кажемъ нѣкому, че не е честенъ, ние не сме справедливи. Достоинството засѣга най-първо справедливостта, защото тя е отношение на човѣка къмъ другитѣ, а честността е отношение на човѣка къмъ себе си. Разгледайте филологически произхода на думитѣ „достоинство и честность“.

Чий е този знакъ Ч ? (— На Юпитеръ). Значи, честността произлиза отъ Юпитеръ. Отъ главнитѣ богове само Юпитеръ може да каже „азъ“. Това подразбира: азъ имамъ достоинство. Буквата Ч прѣдставлява чаша, която въ природата се прѣдставя въ форма на цвѣтъ. По кой начинъ може геометрически да се измѣни формата на буквата Ч ? Въ буквата Ч има единъ правъ жгълъ и една права линия до едно отъ рамѣнитѣ му. Това сж живи сили, които, за да хармониратъ помежду си, се нуждаятъ отъ една равнотѣтуваща. Допирната линия при жгъла на буквата Ч може да се постави така, че да затвори чашката, и по такъвъ начинъ да се образува единъ трижгълникъ. Ако завъртите този трижгълникъ около себе си, той ще образува кржгъ. Така имен-

но дѣйствува природата. Най-първо цвѣтътъ цѣвти, образува буквата Ч — отворена чашка. После завързва плодъ — затваря се и образува трижгълникъ. Най-послѣ трижгълникътъ се завъртва около себе си, като образува кржга — узрѣлия плодъ. Вие не може да бждете справедливи, докато плодътъ на честността не узрѣе и не дадете отъ този плодъ на другитѣ. Тогава вече работи, не само вашата честность, но и вашата справедливостъ. Дойде ли нѣкой при васъ, дайте му отъ вашитѣ плодове за пжтъ, безъ да взимате пари. Вземете ли отъ него пари, всѣкаква честность пропада. Справедливостъта изисква отъ човѣка честность.

Какъ ще реализирате вашата честность въ практическия, въ реалния животъ? (— При високо и будно съзнание). Първо ще образувате трижгълникъ, послѣ кржгъ и слѣдъ това ще прѣдизвикате ума си къмъ работа. Не мислете, че сега ще придобиете честността. Тя седи у васъ като елементъ, като сила, която трѣбва да се развива. Тя седи у васъ като зародишъ, като една потенциална, разумна жива сила, на която трѣбва да дадете условия да се развива. Дадете ли ѝ почва, вода, въздухъ, свѣтлина и топлина, оставете я по-нататкъ сама да се развива, не мислете вече за нея. Тя е въ състояние сама да се развива. Мислите ли за нея, вие я спѣвате. Като ви казвамъ, че трѣбва да бждете честни, не мислете, че трѣбва да насочите ума си изключително. въ

дур

това направление, механически да развivate честността. Не, честността е жива сила, тя сама расте. Отъ васъ се изисква да я насадите въ себе си, да ѝ дадете почва.

Честността има и външни признаци у човѣка. Напримѣръ, честниятъ човѣкъ е винаги правъ, не се пригърбва. Гърбавиятъ човѣкъ не може да бжде честенъ. За гърбавия човѣкъ казватъ, че е безчестенъ, влѣчуга човѣкъ. Дяволътъ прѣдставлява кривъ, пригърбенъ човѣкъ. Главата на честния човѣкъ е успоредна съ грѣбначния стълбъ. Когато нѣкой човѣкъ иска да се прѣдстави за честенъ, той наклонява главата си назадъ. Това вече е глупостъ. Природата не позволява главата да се наклонява повече отъ грѣбначния стълбъ, тя трѣбва да бжде успоредно съ него. Ще знаете: честниятъ човѣкъ ходи правъ, съ глава успоредно на грѣбначния стълбъ. Тия правила нѣма да намѣрите никждѣ, тѣ се намиратъ само въ отвлѣчената наука, придобита съ вѣковетѣ. Ако държите главата си много назадъ, или много напредъ, вие прѣпятствувате на кръвообръщението си, на вашата нервна система — изобщо, теченията въ организма не ставатъ правилно. Прѣзъ тази седмица всички ще се стремите да вървите изправени, прави да бждете. Нека всѣка ваша мисль, всѣко ваше чувство, всѣко ваше дѣйствиe носи характеръ на вжтрѣшна чистота. Бждете честни спрѣмо себе си! Грѣбнакътъ на човѣка трѣбва да има една много малка, лека кривина, да бжде повече

правъ. У нѣкои хора коремътъ е много издаденъ напръдъ, а кръстътъ е много хлътналъ, при което се образува французката буква s. За да привикнете да вървите изправени, правете слѣдното упражнение: облегнете се на вратата така, че гръбнакътъ ви почти цѣлъ да се допре до нея.

Всичко това е необходимо за васъ, за да привикнете да владате мускулитѣ си разумно и съзнателно, да знаете, че вие сте имъ господари, а не тѣ. Ако не можете да владате вашитѣ мускули, какъ ще владате външнитѣ условия? Ще кажете: какво общо имаме ние съ външнитѣ условия? — Външниятъ свѣтъ има извѣстни отношения къмъ васъ, затова нѣкой пжтъ той ще засегне вашия стомахъ, нѣкога — вашитѣ гърди, а нѣкога — вашата глава. Има хора въ свѣта, които разбиратъ законитѣ на черната ложа, владатъ ги и затова нѣкога ще ви внушаватъ, напримѣръ, мисълта, да държите главата си или назадъ наклонена, или напръдъ наведена—и въ единия, и въ другия случай тѣ ще ви повръдятъ. Всички тия мисли сж внушения, посторонни нѣща, които вие трѣбва да отхвърлите.

Всѣка мисълъ на обезсърчение не е вашата е дошла отвънъ нѣкждѣ, затова я отхвърлете. Всѣка прѣстѣпна мисълъ, която минава прѣзъ васъ, не е ваша, вие не сте я родили — отхвърлете я. Въ това отношение, човѣшкиятъ мозъкъ е градина, въ която всѣки може да посѣе единъ плѣвелъ или нѣкой хубавъ цвѣтъ. Ако съзнанието ви не е

Будно, всѣки злонамѣренъ човѣкъ може да посади въ вашата градина едно лошо сѣменце, което да израстне. Послѣ вие ще се чудите, отдѣ е дошло това сѣме у васъ. Да, то не е ваше, вие не сте го родили, но то има произхода си въ далечното минало на човѣчеството, отъ което вие сега трѣбва да се освобождавате разумно. Ако не разбирате тия закони, ще се прѣдавате на външни внушения и ще страдате. Напримѣръ, често вие хващате главата си съ ржцѣ, стискате зжбитѣ си, свивате юмрукъ, мислите, че въ това седи силата на волята. Не, това показва слаба воля. Силната воля не се изразява въ такива движения. Силната воля се подчъртава въ непрѣклоннитѣ принципи, които човѣкъ крие въ душата си. Човѣкъ трѣбва да има на своя страна най-първо Бога, послѣ природата, слѣдъ това всички добри хора, и най-послѣ той самъ да бжде на своя страна. Това сж положения, които всѣкога трѣбва да чувствувате въ душата си. Не е достатъчно само природата да бжде на ваша страна, но и вие трѣбва да бждете на нейна страна. Нѣкой казва на другитѣ хора да бждатъ честни. Не казвай на другитѣ хора да бждатъ честни, но ти самъ бжди честенъ! Можешъ да загубишъ и милиони, но честенъ бжди! Честниятъ човѣкъ е всѣкога богатъ.

И тъй, за да бждете честни, вие трѣбва да бждете въ съгласие съ себе си, съ добритѣ хора и съ природата. Бждете ли въ това състояние, вие ще сте въ съгласие и съ волята Божия и ще

можете да я изпълнявате. За да постигнете всичко това, необходимо ви е да усилите волята си, затова трѣбва да правите извѣстни упражнения. Прѣди всичко, трѣбва да бждете честни спрѣмо себе си. Честността усилва волята.

Та казвамъ: честността и справедливостта влизатъ като елементи на интелигентността, а всички заедно влизатъ като елементи на благородството. Най-послѣ честността, справедливостта, интелигентността и благородството влизатъ като елементи на душата и на духа на човѣка. Въ първо врѣме ще се занимавате съ четиритѣ качества поотдѣлно. Всѣки отъ васъ ще може да направи опита, който ви дадохъ за четиритѣ седмици, като слѣди, въ какво не може да устоява. Ще бждете ли доблестни, всѣки въ себе си да каже, въ какво не е издържалъ? Когато човѣкъ изплати най-голѣмия си дългъ, той ще бжде въ състояние да изплати и малкитѣ си дългове. Такъвъ е законътъ. Ако ти имашъ да давашъ 10 милиона лева и ги изплатишъ, вѣроятността, че не можешъ да изплатишъ малкитѣ си дългове е 1%; ако, обаче, имашъ да давашъ 100,000 лева, но изплатишъ отъ тѣхъ само 1000 лева, тогава вѣроятността, че не ще изплатишъ останалитѣ е 99%. Слѣдователно, когато човѣкъ се добере до най-голѣмата си добродѣтел и постѣпва съобразно нея, вѣроятността да не бжде добродѣтеленъ въ другитѣ си постѣпки е само едно на хиляда. Когато пъкъ той се добере до най-малката си

добродѣтель, вѣроятността да прояви слабоститѣ си е 99 %. Понеже при слабоститѣ си трѣбва да прѣодолѣвате по-голѣми прѣпятствия, зато първо ще хванете най-голѣмата си слабостъ, за да нѣмате по-нататъкъ такива голѣми спънки.

Като работите върху честността, ако не успѣете изведнѣжъ, нѣма да се откажете отъ опита си. Ще го повторите, ще потретите, докато имате резултатъ. Прѣдставете си, че държите изпитъ въ университета по дескриптивна геометрия, но пропадате. Има ли нѣщо лошо въ пропадането? Ще се явите на изпитъ втори пжть. Ако и тогава ви скжсатъ, ще се явите и трети пжть — поне ще научите материята по-добрѣ. И професорътъ, даже и да не ви обича, като види вашето постоянство, ще ви прѣкара, да вървите по-нататъкъ. Азъ искамъ да изучавате честността, като наука, да държите по нея изпитъ тъй, както държите по дескриптивна геометрия, или по другъ нѣкакъвъ прѣдметъ. Азъ не давамъ на опита ви мораленъ характеръ, но наученъ. Вие трѣбва да знаете положително, всѣки за себе си, честенъ ли е, или не. Ако купувамъ една ось, трѣбва да зная каква е: джбова ли е, букова ли е, или върбова. Ако е джбова, тя трѣбва да е здрава, да издържж; ако е букова, ще бжде по-слаба; ако е върбова, никакъ нѣма да издържж. Честенъ ли съмъ, щомъ дойде при мене нѣкой човѣкъ да купува оси, ше му кажа: азъ имамъ три вида оси — отъ джбъ, отъ букъ и отъ върба. Който е

нечестенъ, ще каже: ето, това сж осигѣ, които продавамъ. Купете си, каквато искате. Ако купувачътъ не разбира, кои оси сж здрави, може да купи нѣкоя отъ върба и ще остане излъганъ. Въ дадения случай честниятъ човѣкъ ще каже на купувача, че тази ось не е здрава и ще му прѣпоръча да си вземе отъ джбовитѣ оси.

Знаете ли, защо ви говоря за честността? — Понеже вие се намирате въ присѣствието на множество интеллигентни сжщества, когато постъпвате нечестно, тѣ ви виждатъ. Вие изпадате тогава въ жалко, въ смѣшно положение прѣдъ тѣхъ. Ще ви приведа единъ примѣръ, да видите, въ какво положение се намирате при такива случаи. Седя на двора, гледамъ една котка дебне малка птичка, иска да я улови, прави си изчисления и казва: „Единъ пжтъ да подскоча, и птичката е въ устата ми.“ Азъ взимамъ едно малко камъче, подхвърлямъ го по направление къмъ птичката, и тя хвърква, кацва на единъ клонъ. Котката не ме вижда и се чуди на това явление. Защо птичката хвъркна? Тя бѣше си направила много добръ смѣтката. Само единъ скокъ ѝ бѣше нуженъ, и птичката щѣше да бжде въ устата ѝ. Кой ѝ попрѣчи? Азъ спасявамъ птичката съ моето камъче, но котката не вижда това. Ако бѣхъ хвърлилъ това камъче къмъ нея, тя щѣше да разбере причината за хвъркването на птичката. Тя се опитва втори, трети пжтъ, но азъ все осуеत्याвамъ плана ѝ, като спасявамъ птичката. Понѣкога и вие, като тази

котка, си правите нѣкакъвъ планъ, но едно разумно същество отгорѣ, което вие не виждате, хвърля камъче върху птичката, която искате да уловите, и тя хвърква, качва се на нѣкой клонъ. Вие гледате нагорѣ, чудите се, кой е развалилъ плана ви. Не, вашата работа е нечестна. Вие ще си кажете: азъ нѣма да ловя тази птичка. Това е честна постъпка.

Нѣкои отъ васъ още не сж се отказали отъ месцето. Туряте единъ капанъ и въ него малко житце, чакате да влѣзе нѣкой гълъбъ. Щомъ влѣзе, хващате го, опичате го и го изяждяте. Честностъ ли е това? — Не е честностъ. Азъ намирамъ постъпката на всички ловци за безчестна. Единъ день ловътъ ще се забрани за всички. И на рибаритѣ ще се забрани да ловятъ риба съ мръжи. Който иска да яде риба, да я лови съ рждѣ. Природата позволява това ловене на риба. Ако може да ловите риба съ ржка, може и да я ядете. Ако може да ловите птички съ ржка, може и да ги ядете, но не е позволено да ги ловите съ капани.

Та казвамъ: разумнитѣ същества отгорѣ винаги познаватъ нечестнитѣ намѣрения на хората и хвърлятъ по едно камъче, за да имъ прѣчатъ, като казватъ: „Не ви е позволено по този начинъ да ловите птички! Отношенията ви, постъпкитѣ ви спрѣмо тия птички не сж прави!“ Слѣдъ като хвърля камъка къмъ птичката, да хвъркне, отивамъ при котката, поглеждамъ я въ очитѣ и казвамъ: това, което вършишъ, не е добро. Тя ме поизгледа, като

че ме разбере, и си отмине. I ледамъ я на друкъ денъ пакъ дебне нѣкоя птичка — забравила урока си. Казвамъ: котката не може да се възпита. И човѣкъ има такава котешка проява въ себе си, но той трѣбва да работи съзнателно върху тази проява въ характера си и да каже: азъ съмъ човѣкъ, имамъ глава, имамъ умъ, съ който мога да размишлявамъ, не трѣбва да постѣпвамъ така. Едно врѣме, като бѣхъ котка, лъвъ, тигъръ, позволено ми бѣше да постѣпвамъ така, но сега това е нечестно отъ моя страна. Признаешъ ли своитѣ погрѣшки на миналото и откажешъ ли се днесъ отъ тѣхъ, това е честна постѣпка. Така е направилъ Сократъ. Единъ виденъ физиогномистъ разглеждалъ чъртитѣ на лицето му и изнесълъ всичкитѣ му пороци и слабости. Сократъ казалъ: „Така е, едно врѣме азъ бѣхъ точно такъвъ, какъвто ме описвате, но сега, съ силата на своя умъ, на своето сърце и на своята воля, азъ изправихъ всички слабости и пороци на характера си и вече не съмъ такъвъ, какъвто ме нарисовахте“. Това е една отлична чърта въ характера на Сократа. Азъ бихъ желалъ и вие единъ денъ, като Сократа, да кажете: съ силата на своята воля, на своя умъ и на своето сърце азъ успѣхъ да прѣодолѣя всички свои слабости и пороци и вече не съмъ такъвъ, какъвто бѣхъ едно врѣме — новъ човѣкъ съмъ сега!

Азъ искамъ всички, които се наемете да направите този опитъ, да го приемете отъ сърце,

доброволно, а не чрѣзъ налагане. Ако го приеме-
те отъ добро сърце, това ще бжде много приятенъ
опитъ.

„Доброта, Истина, Красота — това
е Любовьта“.

20 лекция на младежкия окултенъ класъ, дър-
жана отъ Учителя, на 8/III. 1925 г.

